

eu non podo romedialo,
eu sinto alá pol-a y-alma
tal romor.....
qu' escramo con antuseasmo
é concencia d'o que digo
«¡creo en Dios!»

n. PESQUEIRA CRESPO

(DE HEINE)

Déronm' aviso e consellos
E colmáronme d'honores;
Dixerón que s'esperase
Sirían meus protentores,

Y-a pesar d'as suas pormesas
Quedárans en esqueleto,
A non ser por un valente
Que me quitou dest'apreto.

Deume pan aquel bon home,
Laudareino eternamente,
Sinto non poder bical-o:
Son eu mesmo aquel valente.

Pol-a tradución,
A. M.

DE TODO UN POUÇO

Ademais d'os periódicos de que falamos n-o número anterior, dan conta d'haber recibid'o qu'adicaamos á Brañas, esquirbindo con tal motivo palabras que xamais agradecerémol-o bastante, os seguintes:

La Ley, de Madril; *El Pais Gallego* e *El Huracán* de Santiago; *Coruña Gómica*, o *Eco de Vivero*, *Las Riveras del Eo*, de Rivadeo; *El Valdancel*, de Betanzos y-o *Album Literario*, d'Ourense.

A todos damos as mais espresivas graceas.

Un periódico di qu'en Santiago víronse negros os individuos d'o Xurado un d'estes últimos dias pra redautal-a auta, pois probes labregos cuase todos, entendían mais d'o labor d'as terras que de letras.

Esto recórdam'o que pasou n-outra Audéncea, e que, com'o caso de Santiago, pode gar-

darse pra cando se fag'a hestórea d'o Xurado. Perguntab'o Persident'e tocáballe contestar pirmeiro a un bon petrucio que nunc'as vira mais gordas, pol-o que, todo acongoxado y-en tono de súplica, dixo:

«¡Síñor,.... encomece pol-a outra veira.»
Hestóreco.

O home mais groso d' Ingraterra é un fabricante de Lóndres, que pesa nada mais qu'a misérea de *cen kilos*, e cúa barriga colle dous metros e case outro.

Por acó hai españoles que tragan mais qu'la tragar o de Lóndres; pro de tanto peso, non hai medo, que non s'atopa ningún.

Pois os gobernos
Teñen coidado,
Pouquiñ'a pouco
D'irnos sangrando.

Con deputados como un de Bucharest xa se poden ter Congresos.

O tal siñor estivo falando, n-unhas cantas sesións, hastra trinta e seis horas e diu qu'as palabras que prenunciou, postas en ringuileira, acuparían mais de dous kilómetros.

Y-o pior foi que nin con tanto parolar puido sair co-a súa.

Pol-as trazas e novo n-o oficeo. Pode vir dar unha volta por España e verá que canto mais intrés teñen os deputados pol-as cousas, menos lengüareteiros son.

Porqu'é cando apertan.

En Málaga, di un diáreo, vais'a formar un «*Museo de la Barbarie*.»

Prácem'a idea, porque d'este xeito
Probárase moi ben, ó comparar
C'os antigos *caciques* os d'agora
Qu'aqueles.... menos mal.

N-a Cruña trátase de formar unha sociedade que soíl'os solteiros poderán pertencer y-o seu nome será o de «*Club Sport*.»

¡*Club Sport!*

¡Vaia, siñor, que manía
D'usar nomes extranxeiros!
Home, falen castillano
Xa que non queren gallego.

Un home d'ises que pasan-o tempo en andar buscando paxaros é vermes qu'aínda naide co-noce, atopou un que, mentras é noviño ten catro patas y-en canto medra soilo se queda con dúas.

O que non di é si tamén cambea de pruma é com'os paxaros qu'andan piando ó redor d'o albre d'o presuposto.